

תת"ע (פתח תקווה) 5443-05-25 - מדינת ישראל נ' מאיסונה סייפי

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 5443-05-25 מדינת ישראל נ' סייפי

לפני כבוד השופט מגי כהן

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

מאיסונה סייפי

נאשמים

החלטה

לפני בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר ביום 8.6.25 בגין עבירת מהירות.

רקע וטענות הצדדים:

1. ב"כ המבקשת טוען כי לא בוצעה במקרה דנא מסירה כדין שכן הזימון לדיון נשלח לקלנסווה בעוד המבקשת מתגוררת בטול כרם, ואף צירף אישור ממשרד האוכלוסין לפיו המבקשת מתגוררת משנת 2007 בגדה המערבית בטול כרם.
2. המאשימה בתגובתה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המבקשת הגישה בקשה להישפט ועל גבי הבקשה רשומה כתובתה בקלנסווה, ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתה כפי שמופיעה בבקשה להשפט וכפי שמופיעה במערכת המשטרית וחזרה "לא נדרש" ויש לראות בכך המצאה כדין.

דין והכרעה:

האם בוצעה המצאה כדין?

3. סעיף 130 (ח) לחסד"פקובעכי נאשם שאינו מתייצב למשפטוונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאיםחלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כיביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
4. בעפ"ת 62391-02-19סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדיון נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.
- דהיינו אם הוכח, כי המשיבה שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.
5. במקרה דנא, על-פי אישור המסירה שצורף לכתב האישום הרי שהעתק מהדו"ח נשלח למבקשת לכתובת "קלנסווה תד 2012" באמצעות דואר רשום וחזרה ביום 6.5.25 בציון "לא נדרש".

אלא שהמבקשת צירפה מכתב משרד האוכלוסין הממוען לעו"ד חטיב ג'ואד, ללא תאריך, ובו נרשם כי "הורינו להודיעכם כי לאומר המידע שהתקבל מגורמי המשטרה לרבות הגורמים, וכן לפי רישומי רשות האוכלוסין וההגירה בני הזוג הנ"ל גרו וגרים מאז תאריך 24.7.2007 בגדה המערבית בעיר "טול כרם. זאת ועוד הורינו להודיעכם כי אין לגברת ספייסי כתובת אחרת".

- מעבר למכתב האמור המבקשת לא צירפה תדפיס כתובות מעת משרד האוכלוסין.
6. במקרה שבפני המבקשת הגישה בקשה להישפט, כאשר על גבי הבקשה מצוינת הכתובת "קלנסווה ת.ד. 2012", והיה עליה לעקוב אחר תוצאות הבקשה וקביעת המועד, ומשלא עשתה כך אין לה להלין אלא על עצמה בלבד.

האם קיים חשש לעיוות דין

7. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
8. ב"כ המבקשת לא פירט מהי טענת ההגנה שעומדת לה, מלבד הטענה כי שלילת רישיונה יפגע בה.

לא מצאתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לה. המדובר בעבירת נהיגה במהירות (90 קמ"ש במקום 60 קמ"ש) בהתחשב בחומרת העבירה, ובעברה של המבקשת, הכולל 12 הרשעות, כשמתוכן ארבע הרשעות בעבירות זהות אזי העונש שהושת עליה בגזר הדין נמצא במתחם הענישה הראוי.

בניגוד לדעת ב"כ המבקשת, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח העתק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ה, 02 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.